

Evangelí del diumenge de la II setmana d'Advent: prepareu el camí del Senyor

Evangelí i comentari del 2n
diumenge d'Advent (Cicle B):
"Després de mi ve el qui és més
fort que jo, i jo no soc digne ni
d'ajupir-me a deslligar-li les
corretges de les sandàlies". El
missatge de Joan Baptista no es
limita a oferir el testimoni d'un
estil de vida sobri, sinó que va
més enllà, amb una crida
enèrgica a la conversió.

Evangelí (Mc 1, 1-8)

Comença l'evangelí de Jesús, el Messies, Fill de Déu.

En el profeta Isaïes hi ha escrit:

Jo envio davant teu el meu missatger perquè et prepari el camí. És la veu d'un que crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes.

Es presentà, doncs, Joan, que batejava en el desert i que predicava un baptisme de conversió per al perdó dels pecats. Anaven a trobar-lo gent d'arreu de Judea i tots els habitants de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Joan duia una roba de pèl de camell i portava una pell a la cintura; s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així:

—Després de mi ve el qui és més fort que jo, i jo no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li les corretges de les sandàlies. Jo us he batejat amb aigua, però ell us batejarà amb l'Esperit Sant.

Comentari

Comencem en aquest segon diumenge d'Advent la lectura de l'Evangeli segons sant Marc, que és el que escoltarem la major part dels diumenges i les solemnitats d'aquest any litúrgic.

A la primera frase es fa una síntesi completa del contingut fonamental de la predicació apostòlica testimoniada en aquest llibre: “Comença l’evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu” (v. 1).

La paraula grega *evangelion* significa “bona notícia”. Quina és aquesta bona notícia que interessa a tothom? Ni més ni menys que Jesús és el Crist (és a dir, el Messies, el descendent de David, el regne del qual no té fi) i a més és el Fill de Déu fet home que va venir al món per salvar-nos.

L'evangelí, la proclamació d'aquesta bona notícia, no va acabar allò que es narra en aquest llibre, sinó que continua obert i cadascú de nosaltres estem cridats a ser protagonistes.

Aquest llibre és només el “començament de l'Evangelí” com ho assenyala sant Marc, el lloc on trobem la força i les referències fonamentals per a la nostra vida i per a la tasca que ens incumbeix a tots els cristians de fer arribar aquest missatge joïós a totes les persones de tots els temps.

Els profetes de l'Antic Testament havien anunciat les intervencions de

Déu, que surt del que és inescrutable per jutjar i salvar, i envia missatgers per consolar el seu poble i que preparin la seva vinguda, de manera que el salvador pugui trobar, quan arribi, les portes obertes.

Sant Marc esmenta a l'inici del seu Evangeli unes paraules de Malaquies: “Jo envio el meu missatger perquè obri un camí davant meu” (*Ml* 3, 1) i altres d'Isaïes: “Escolteu una veu que crida: Prepareu en el desert el camí del Senyor, aplaneu en l'estepa una ruta al nostre Déu” (*Is* 40, 3).

Per preparar el camí a Jesús, Déu va enviar un precursor, Joan el Baptista. Sant Marc el presenta com un home molt sobri: portava un vestit de pèl de camell cenyit amb una corretja de cuir i s'alimentava amb llagostes i mel silvestre, l'aliment més senzill que podia trobar-se al desert de Judea.

En una ocasió, parlant amb els seus deixebles, Jesús el contraposa als poderosos que “porten vestits refinats” i “s’estan als palaus dels reis” (*Mt* 11, 8). Aquest exemple és particularment oportú en aquestes dates, assenyalava Benet XVI, “especialment en preparació per a la festa de Nadal, en què el Senyor – com diria sant Pau– 'essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa' (*2 Co* 8, 9)”[1].

El missatge de Joan Baptista no es limita a oferir el testimoni d'un estil de vida sobri, sinó que va més enllà, amb una crida enèrgica a la conversió. Les seves paraules mouen a dur a terme un profund canvi interior que comença pel reconeixement i la confessió dels pecats.

En aquest temps d'Advent la seva figura i la seva predicació ens

conviden a entrar en nosaltres mateixos per fer un examen sincer de la nostra vida i preparar el camí del Senyor, rectificant els nostres camins en tot allò que ens hàgim apartat d'Ell.

“El temps d’Advent és temps d’esperança –deia sant Josepmaria–. Tot el panorama de la nostra vocació cristiana, aquesta unitat de vida que té com a nervi la presència de Déu, Pare Nostre, pot ésser una realitat diària, i ha de ser-ho.

Demana-ho amb mi a Nostra Senyora, imaginant-te com Ella devia passar aquests mesos, tot esperant el Fill que havia de néixer. I Nostra Senyora, Santa Maria, farà que siguis *alter Christus, ipse Christus*, un altre Crist, el mateix Crist!”[2].

[1] Benet XVI, Àngelus, 4 de
desembre de 2011.

[2] Sant Josep maria, *És Crist que
passa*, n. 11.

Francisco Varo // The Lazy
Artist - Pexels

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-ii-
diumenge-dadvent-prepareu-el-cami-
del-senyor/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-ii-diumenge-dadvent-prepareu-el-cami-del-senyor/) (27/04/2025)